

[Niels Frederiksen.]

heder. Her i Rigsdagen modtager vi jo imidlertid en saadan Tale paa en lidt anden Maade, end en almindelig Vælgerforsamling ude i Landet gør det. Vi Politikere sidder jo og lytter efter, om der er noget egentlig nyt i Talen, om der er noget, som vi kan vejledes af — viser vedkommende Taler Vej frem i de Forhold, som alle betegner som vanskelige? Jeg lyttede opmærksomt til den ærede Ordførers Tale for at høre, om der var noget nyt i den, noget, som gav et positivt Bidrag til de politiske Forhandlinger, der skal føres i dette høje Ting forud for Loves Gennemførelse, men jeg maa tilstaa, at Bidragene var overordentlig sparsomme.

En hel Række af de Betragtninger, det ærede Medlem gjorde gældende, er vi sikkert alle enige om, og det, som Betragtningerne konkluderede i, nemlig, at det for Lovgivningsmagten og for Erhvervslivet gælder om at tilpasse sig efter den økonomiske Situation, der foreligger, er jo saa rigtigt og saa uimodsigeligt, at det med Rette kan betragtes som en Selvfølgelighed. Men hele denne Tilpasning kan jo foregaa paa forskellig Maade. Det, det gælder om, er, om vi som Lovgivere formaar at vurdere Forholdene rigtigt under denne Tilpasningspolitik, det er det, der er vor Opgave, men her forekommer det mig, at den ærede Ordfører for Venstre ikke anviste nogen virkelig farbar Vej.

En meget væsentlig Del af det ærede Medlems Tale var jo en Henvendelse til de organisationsbundne Erhvervsvirksomheder i vort Land, og jeg maa give den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti fuldkommen Ret i, at det er noget, der ligger udenfor Lovgivningsmagtens Omraade. Hvad nytter det at staa her og holde timelange Foredrag om, hvor urimeligt det er med disse organisationsbundne Erhverv, med Prisaftaler og med Arbejdslønningsaftaler, naar vedkommende, der fremsætter alle disse Selvfølgeligheder, ikke kan give Antydning af Vej for Lovgivningsmagten til at komme disse Aftaler til Livs. Det ærede Medlem fik jo sin Lov om Arbejds- og Erhvervsfrihed gennemført, og nu ligger der paa Tingets Bord et Lovforslag, der tager Sigte paa at bekæmpe de mest urimelige varefordyrende Prisaftaler, og efter den Tale, det ærede Medlem holdt, maa man jo betragte det som sikkert, at dette Lovforslag bliver gennemført her i Folketinget.

Det, det gælder om i en politisk Diskussion af den Art, vi nu er inde i, er at

faa Realiteterne frem, prøve at faa klaret, hvad de enkelte Partier mener at kunne bidrage til Spørgsmaalets Løsning, og i den Henseende har jeg nogle Bemærkninger at gøre angaaende de Enkeltheder, der var i det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Tale.

Det overraskede mig at høre det ærede Medlem sige, at man i 1929 lige havde overstaaet den Landbrugskrise, der var foranlediget ved, at Kronen gik i Pari. Jeg tænkte, at det, vi nu oplever, havde overbevist det ærede Medlem om, at han den Gang saa fuldkommen forkert. Vi fra det radikale Venstres Side gjorde opmærksom paa, at det, der overgik det danske Landbrug den Gang, hverken kunde fortone sig paa 1 eller 2 Aar, selv om Høstforhold og Afsætningsforhold var gunstige. Der skete kun det, at de Vanskeligheder, der den Gang skabtes for mange Tusind Landbrugere, blev udskudt, men ikke ophævet, blev udskudt indtil nu, da Prisdaldet kommer — nu er Vanskelighederne over dem.

Jeg vil ogsaa i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at det kan maaske have Interesse, at Arbejdsløshedstallet ved Udgangen af Februar 1929 var 81 000, medens det paa den tilsvarende Tid nu er 72 000. Helt overvundet var Vanskelighederne altsaa heller ikke den Gang, og det kan maaske ogsaa være interessant at faa klaret, at Arbejdsløsheden i Øjeblikket talmæssigt, sammenlignet med foregaaende Aars Arbejdsløshed, ikke er foruroligende, hvis man sammenligner vore hjemlige Forhold med Tilstandene i den øvrige Verden.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa at definere Aarsagen til Arbejdsløsheden og de økonomiske Vanskeligheder og fremførte, at Befolkningen var delt i 2 Grupper, hvoraf den ene udøvede sin Gerning efter et Pristal, medens den anden øvede sin Gerning efter aftalte Priser, og saa sagde det ærede Medlem: Jeg vilde ønske, at alle Medlemmer i dette høje Ting vilde forstaa den egentlige Aarsag til de økonomiske Vanskeligheder. Jeg vil overfor dette Ønske fremsætte et andet, nemlig, at det ærede Medlem blot kunde antyde, hvorledes vi kan gribe ind paa dette Omraade, forbyde Organisationer at aftale Arbejdslønninger indbyrdes. Men ser man Aarsagen til de økonomiske Vanskeligheder i Landbruget i Øjeblikket i Forbindelse med et andet Spørgsmaal, forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gik overordentlig let hen over Spørgsmaalet, idet han sagde, at Landbrugets Gæld